

Mézeskalács

65. évfolyam • 2017. június • Ára 50 dinár

Köszöntő

Áprilisi számunkban meghirdettük a Kerékpározni jó! elnevezésű rajzpályázatot, amelynek főnyereményeként egy Capriolo gyerekbiciklit sorsoltunk ki. A szerencse az oromhegyesi **Fátyol Laudisz Nikolettának** kedvezett (rajzát ebben a számunkban közöljük). Gratulálunk a nyertesnek! A nyeremény átadásáról időben értesíteni fogjuk.

Lassan érkezik a nyár, amit biztosan már mindannyian nagyon vártok. Ha szép idő van, szívesen tartózkodunk a szabadban. Használjátok ki ezt arra, hogy sokat biciklizetek! Pattanjatok nyeregbe, tekerjétek, bringázzatok! És hogy miért jó ez? Megtudjátok a Mézeskalácsból!

Szeptemberben újra találkozunk, addig is játsszatok, pihenjétek sokat, és ne felejtsetek el beküldeni alkotásaitokat a szeptemberi pályázatra!

Vidám vakációt és napsütéses, gondtalan nyarat kívánok!

Kriszti

Rajzpályázat

Szeptemberre:

- Az én iskolám
- Színpompás ősz

Októberre:

- Házi kedvencem

Szárnybontogató

- Mesék, versek

Fedőlap: Kis Bicskei Edina, 1. osztály, Csokonai Vitéz Mihály iskola, Felsőhegy

CIP – A készülő kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány

Magyar Nemzeti Tanács

BETHLEN GÁBOR
Alap

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■

■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■

■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Nagy Magdolna** ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Botza Gyarmati Krisztina** ■ Lektor: **Takács Ilona** ■

Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ ☎ 021/457-100 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1.** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza

■ www.jopajtas.com, e-mail: mezes@magyarszo.rs ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya.

Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasma@magyarszo.rs

■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■

■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Bazsó Ákos, 2. osztály, Jovan Jovanović Zmaj iskola, Szabadka

Vakáció

Nyakunkon a nyár már,
nyomában a játék,
mezőt, hegyet jární
eltökélt a szándék.

A csavargó szélben
táncoljon a labda,
és a játékot mi
nem is hagyjuk abba!

Mert élet a játék,
bár minden nap véges,
legyen az ép testben
lelkünk naptól fényes!

Balogh József

Játsszunk!

Békás tó

Az udvarban vagy a szabadban egy nagyobb területet jelölünk ki, ez lesz a békás, amelyben a gólya sétálghat majd. A többi gyerek béka lesz, akik a tavon kívül állnak, és kukucskálva ezt mondják:

*Gólya, gólya, berekeke,
kell-e békapecsenye?*

Belépnek a tóba, és ott folytatják:

*Itt van már, tessék hát,
fogj magadnak egy békát!*

Ekkor a gólyának nagyon gyorsan el kell kapnia egy békát, de mindig csak a kijelölt tóban kaphat el valakit. Akit elkaptak, az lesz a gólya.

Békakergető

A gyerekek egy nagy kört alkotnak, és mondókával kiszámolják a gólyát:

*Hosszú lábú gólya,
hol jártál azóta,
a tengeri tóba.*

Huss!

A gólya megáll fél lábon a kör közepén, a békák pedig ugrándoznak körülötte.

*Béka, béka, berekeke,
megfognál, ha lehetne.*

Ekkor a gólya gyorsan megmozdul, és gyorsan utánanyúl valakinek. Aztán helyet is lehet cserélni.

Mi az?

Tó vízében lépeget,
békák veszedelme,
Békát fog, és messze néz,
Fél lábon merengve.
(gólva)

Vízben élő kétéltű,
Ebi amíg meg nem nő,
Kecske, varangy, leveli,
Mind a szúnyogot eszi.
(béka)

A füledbe zizegek,
meg is csíplek, ha lehet.
(bolyász)

Icipici repülő,
Vizek fölött, bokrok között
Szita szárnyakon röpködő.
(szitakötő)

Nem csicsergő – zúgó madár,
mindenféle szemétre száll,
hat fekete póklábával,
királynak is fejére száll.
(légy)

Icipici lámpa
világít az éjben,
Úgy repül, mint a levél
a szélben.
(repülőszöke)

Dúdoló

Zúg, dong

mrd KODÁLY - WEÖRES

Zúg, dong sűrű raj a fákon,
Bé-kák da-la kel az ár-kon.
Hegy-oldali torony üregében
Ha-rang hangja el-pihen az éj-ben.

Zúg, dong sűrű raj a fákon,
Békák dala kel az árkon.
Hegyoldali torony üregében
Harang hangja elpihen az éjben.

Gyümölcskosár

Itt van a nyár, száz napsugár
hívogat a kertbe!
Érik a sok édes gyümölcs,
szaladj gyorsan, szedd le!

Piros almát almafáról,
körtefáról körtét,
akassz meggyet füleidre,
szedj apró ribizskét!

Falatozz a földről epret,
dús bokorról málnát,
tálba szedd a sötét szedret,
vödörbe a szilvát!

Barackfának tetejéről
integess a Napnak,
szőlőtöke ezer fürtjét
puttyonodba dobjad!

Végül itt egy görögdinnye,
hatalmas, zöld labda,
gurítsd haza, úgysem fér be
gyümölcskosaradba!

Bartos Erika

Június

(részletek)

Egy magányos rejtekhelyen megbújva

Az erdőben, a fák sűrű lombjai között egyedül rejtőzködik a nemrég született kis szarvasborjú, de egy cseppet sem fél.

Még csak nem is szomorú, mert tudja, hogy hamarosan megjön a mamája.

Nem is unatkozik, mert annyi minden látnivaló van körülötte: a szép páfrány, amely méltóságteljesen lengedezik, a puha mohába tapadt fenyőtoboz, egy hernyó, amelyik araszolva halad a csipkebokor levelén.

A legérdekesebb azonban a két hajlékony nyírfaág közé szőtt hatalmas pókháló; a pók fáradhatatlanul fel-le mászik bonyolult mintázatú hálóján.

A szarvasborjú megmozdul puha levélágán, s most jól látszik hosszú és

nagyon kecses lába, fehér pettyes, sima, vöröses szőre.

Váratlanul elered a zápor!

A bokor azonban, ahol a mamája világra hozta, olyan sűrű, hogy megvédi a kis szarvasborjút az esőtől, meleg levélpárnája teljesen száraz marad.

Pedig körülötte erősen esik, és a kis szarvas hallgatja a leveleken zenélő, a gyökereken zúgó s az ösvényen doboló esőt.

Reggeli a fűvön

A föld alatti odúban töltött téli álom alatt a mormoták szánalmasan lefogytak. Gondoljátok csak el! A tél kezdetén hathét kilót is elért a súlyuk, és most a tavaszi ébredéskor a felére csökkent. A kis állatkák tehát nagyon gyengék és éhesek: s hogy minél hamarabb erőre kapjanak, finom és tápláló ennivalóra van szükségük.

A mormoták számára az evés nem fárasztó foglalatosság, s nem is vesztegetik

az idejüket, máris nekilátnak a falatozásnak. Mostantól kezdve egész napjukat a szabad levegőn töltik. Milyen illatosak a virágokkal telehintett mezők! A mormoták nagyokat szippantanak a friss levegőből, s ettől ugyancsak megjön az étvágyuk.

– Hű, de éhes vagyok! – sóhajt az egyik kis mormota, mikor meglát egy puha fűcsomót.

– Hű, de éhes vagyok! – visszhangozzák a bátyjai, s rózsaszínű, kerek lóherevirágokat tömnek a szájukba.

A szülők, miután befejezték az evést, a langyos fűre fekszenek és napoznak. A pihenőidő gyorsan elröpül: a szülőknek a védtelen kis mormotákra is vigyázniuk kell. Készenlétben állnak, és éberrel figyelik a környéket, közben a friss, hegyi levegőben szimatolnak.

– Csak ne kóboroljatok el! – figyelmezteti az anyamormota a három kis állatot. – Még csak az hiányzik, hogy egy sas vagy egy holló hirtelen lecsapjon rátok, és horgas karmukkal elragadjanak!

A kis mormoták ijedten abbahagyják a finom falatozást, és rémülten figyelnek.

– Egyetek csak nyugodtan, majd mi nyitva tartjuk a szemünket, és vigyázunk rátok – nyugtatja meg őket a mormotamama. Így hát a három kicsi békésen folytathatja a szabad ég alatt a megkezdett fűreggelit.

A verebek hibája, a nyár hibája!

Amikor Misi az iskola elé ér, a nagy óra kerek számlapján a mutatók kérlelhetően mutatják, hogy negyedórát késett. Misi megpróbál észrevétlenül besurranni az osztályterembe, de a tanító néni ter-

mészetesen meglátja őt, és szigorú hangon kérdezi:

– Miért késtél?

– Az egész a verebek bűne! – feleli Misi teljes komolysággal.

A tanító néni meglepődve néz rá. Misi mindig is különös gyerek volt, és ő türelmes és megértő vele... de hát mindennek van határa. Úgy gondolja, hogy más magyarázatot nem is kér, mindenesetre megszidja:

– Nem azt kell válaszolni, ami éppen elsőnek jut az eszedbe!

Misinek ez rosszulesik. Ő tényleg igazat mondott! Mióta ilyen nagyon meleg van a városban, a kertészek reggelente bőségesen megöntözik a parkban a növényeket. Ma az egyik virágtartályba, amelyikben nem volt növény, rengeteg víz került. És Misi azt nézte, miként ugrik bele a vízbe a gesztenyefáról zuhanórepülésben egy csapat veréb, hogy ott hancúrozzanak, és fröcsköljék egymást. Hát ezért késett el: a verebek és a nyár miatt...

Anne-Marie Dalmais

366 és négy történet a természetről című könyvéből

Csodabicikli

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy csodabicikli. Ennek a biciklinek, ha azt mondták, hogy „Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok”, azonnal ott termett. Csodálatos bicikli volt. Csak az volt a baj, hogy a gazdája a háromfejű sárkány volt, aki pedig nagyon mogorva, nagyon irigy sárkány hírében állt.

Ekkoriban az emberek nem tudtak még e-mailt küldeni vagy telefonálni, hanem mindent, ami velük történt levélben írtak meg a barátaiknak, rokonaiknak, szüleiknek, gyermekeiknek. A felnőttek levélben meséltek az életükről. A gyerekek levélben kértek ajándékot a Mikulástól. A fiatalok levélben vallottak szerelmet egymásnak. Ezért aztán nagyon sok dolga volt a szegény postásnak. Egész nap csak lótot-futott, mégsem végzett időben. Mindig nagyon kimerült és fáradt volt mire este nyugovóra tért.

Egyszer hírt vette a postás, hogy a háromfejű sárkánynak van egy olyan csodálatos biciklje, aminek csak azt kell mondani, hogy „Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok” és azonnal odarepít.

– Ó, bárcsak lenne egy ilyen csodabiciklim! – sóhajtozott a postás. – Nem kellene egész nap dolgoznom. Gyorsan végeznék a munkámmal, és minden levél időben célba érne! Még pihenni is maradna időm délutánonként!

Addig-addig vágyakozott, addig-addig sóvárgott és sóhajtozott, míg végül elhatározta, hogy elmegy a háromfejű sárkányhoz és kölcsönkéri tőle a csodabiciklit. Örökbe nem is merte volna kérni, hisz olyan irigy és mogorva a háromfejű sárkány, hogy úgy nem adná. De hátha kölcsön odaadja!

A háromfejű sárkány a nagy hegy tetején egy barlangban lakott. A postás nagyon elfáradt, ahogy ment, ment felfelé a saját rozoga biciklijén. Félúton le is kellett szállnia és tolt a biciklit, olyan meredek volt a kaptató. Szédült a kimerültségtől mire felért a háromfejű sárkány barlangjához. A sárkány épp kinézett az ablakon.

– Nini, a postás! – kiáltott.

Nagyon megörült.

– Biztosan levelet hozott nekem! – gondolta örömmel.

A szíve gyorsabban vert, és boldogan szaladt ki a barlang elé.

– Jó napot, postás bácsi! – köszöntötte.

– Ugye, levelet hoztál nekem! Már olyan rég várom azt, hogy nekem is levelem érkezzék!

A postás okos ember volt. Azonnal tudta, mit kell tennie. A kabát zsebébe kotort és elővett egy levelet. Egy levelet, ami már régóta ott volt és arra várt, hogy átadhassa valakinek, akit nagyon boldoggá tehet vele. Mert a postásnál mindig voltak kézbesítetlen levelek. Olyanok, amin sem a címzett, sem a feladó neve nem szerepelt. Ez a kabátzsebben lapuló levélke is ilyen kézbesítetlen maradt. Egy nagy piros szívet rajzolt rá a küldő, és a közepére azt írta csupa nyomtatott nagy betűvel, hogy SZERETLEK!

De az sohasem derült ki, hogy ki szeret és kit szeret, mert sem feladó, sem címzett nem volt a levélen. Így került az a jó postás bácsi zsebébe.

– Majd csak kiderül egyszer, hogy kinek kell ezt a levelet átadnom! – gondolta akkoriban, amikor betette a kabátzsebébe.

Most pedig elérkezettnek látta a pillanatot, hogy örömet szerezzen vele a háromfejű sárkánynak.

– Igen – mondta –, ezt hoztam neked! – azonnal átadta a levélkét.

A sárkány mohón kapott a levél után. A kezébe vette és olvasta, olvasta, olvasta...

– Szeret engem! – kiáltotta boldogan.

– Mégiscsak szeret! – ugrándozott, ahogy a boldog sárkányok ugrándozni szoktak.

Mikor aztán jól kiugrált magát, rápillantott a postásra és ekkor vette csak észre, hogy mennyire elfáradt a kézbesítéssel.

– De te aztán jól elfáradtál mire elhoztad nekem ezt a drága, szép levelet! – mondta.

– Bizony, alig állok a lábamon. Épp ezért arra kérnék – mondta kedvesen a postás bácsi –, hogy add kölcsön a csodabiciklidet, hogy másoknak is el tudjam vinni a levelüket.

– Vidd csak! – mondta engedékenyen a háromfejű sárkány. – Aztán máskor is hoz nekem ilyen jó híreket! – tette hozzá reménykedően.

– Úgy lesz! – felelte a postás. Azzal megköszönte a csodabiciklit, gyorsan felpattant rá, és már mondta is a varázsszót:

– Hipp, hopp, legyek a hegy lábánál!

Máris ott termett.

Ettől a naptól kezdve jó dolga volt a postásnak. Csak felsorolta a címeiket a reggeli postabontás után, és a csodabicikli pillanatok alatt odaröpítette a címzettekhez. Délutánonként pedig horgászni járt a közeli tóhoz. Így aztán pihenten indult mindennap munkába.

S ha néha-néha olyan levelet kapott, amin nem szerepelt sem feladó, sem címzett, no és a tartalma is jó volt, meglátogatta a háromfejű sárkányt és nekiadta a levelet.

– Mégiscsak van, aki gondol rám! – mondta ilyenkor az öreg háromfejű boldogan.

És így is volt, hiszen valóban hálásan gondolt rá a csodabiciklin járó postás.

Mézes Judit

Tóth Diána, 5 éves óvodás, Nagyikinda

A kamillatündérek

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer három kamillatündér: Lilla, Milla és Milli. Akkorák voltak, mint az ujjam, és olyan szorgalmasak, mint a méhek. Amint elmúlt a nyár, ők már a következő nyári kamillaszüretre készültek.

Egész ősszel kosarat fontak, ollót fentek, télen szárnyas munkaruhát mostak, százszor száz hófehér tülltasakot varrtak, tavasszal patyolatlepedőt vasaltak, raktárt takarítottak.

Mire mindezzel elkészültek, beköszöntött a nyár.

Attól kezdve csak a napsütötte rét fölött röpködtek. Virágotól sárga orrú, zümmögő méhcsapat kísérte minden útjukat: ők is azt várták, hogy kinyíljon a kamillavirág.

Egy meleg júniusi napon Milla végre kiadta a jelszót:

– Nyisd ki jól a füled: kezdődhet a szüret!

– Szüret! Szüret! – ujjongott Lilla és Milli.

– Zzzüret! Zzzüret! – rezzent zümmögve a lelkes méhcsapat.

Milla máris vetkőzött, és fehér pendelykében futott a raktárhoz, hogy munkaruhába bújjon. Lilla és Milli boldogan loholt utána. Már majdnem elérték a raktárt, amikor hirtelen beborult az ég, és éles villámlás szisszent a rét fölött.

Mire egyet néztek, zimizumi ézengés támadt. Mire kettőt néztek, lezúdult az eső. Mire hármat néztek, már bőrig is áztak. Mire négyet néztek, a hirtelen vihar, ahogy jött, elült.

Csak a szél borzolt fázósan a rét felett.

Milla szomorúan nézett körül: földön feküdt a vizes kamilla, vacogva szárítkozta az ázott méhek. Lilla és Milli dideregve, prüszkölve szaporázott hazafelé. Máris náthás volt mind a kettő. Milla tehetetlenül figyelte, amint vörös orral, bekötött torokkal ágyba bújtak.

– Csak tudnám, hogy ki fogja betakarítani a termést... – sóhajtotta gondterhelten.

Batyut kötött a munkaruhából, s elindult nagy bánan, keresztül a réten.

Hát, ahogy ott ballag, szembejön vele két nagycsoportos óvodás: Szabó Zsuzsi és Sánta Balázs.

– Adjon Isten minden jót! – köszöntötték Millát illedelmesen.

A szép köszöntésre menten kisütött a nap az égen. A kamillavirágok főlegyenesedtek, és Milla arca is földerült. Mindjárt kibontotta a batyuját, és kitergette a szárnyas munkaruhákat az óvodások lába elé.

– Pssz... – piszengett Zsuzsi álmélkodva.

– Pfü, de pirinkó! – füttyentett Balázs. – Megfoghadjuk?

Óvatosan megérintették a tündérholmit – hát, abban a szempillantásban pirinkók lettek ők is! Kíváncsian felöltötték a szárnyas ruhákat, s lássatok csudát: használni tudták a szárnyakat! Úgy röpködtek, mint a fényes szitakötők.

– Egyet se búsulj, kamillatündér! – legyintettek a szárnyukkal Milla bánatára.

– Szüretelünk mi teveled! A méhek majd segítenek!

– Zzzüretelünk! Zzzüretelünk! – rezzent zümmögve a megszártkozott lelkes méhcsapat.

Milla erre megvidámodva kosarakat meg apró ollókat hozott a raktárból. Azon nyomban nekiláttak a munkának.

Zsuzsi és Balázs szapora ollócsattogással gyűjtötte a kamillavirágot. Egykettőre teliszedték a szüreti kosarakat.

A méhek patyolatlepedőt terítettek a fűbe. Oda borították a leszüretelt virágot. A kosárnyi virágkupacokat ügyesen széttergették.

Sütött a nap, száradt az illatos kamillavirág.

Milla apró tülltasakokba töltötte a termést, s a méhek raktárba hordták a százszor száz tömött tülltasakot.

Estére dugig telt a raktár.

Milla akkor nagy kannát vett elő, és friss kamillateát főzött. A méhek mézet csorgattak bele, aztán virágos bögrébbe töltötték, és kortyolni kezdték az új szüret első kamillateáját...

– Zsuzsi! Balázs! – hallatszott ekkor váratlanul a rét túlsó végéből.

– Ez anyu! – kapott észbe Zsuzsi. – Mennünk kell!

Sietve levetették a szárnyas munkaruhát – hát, abban a szempillantásban nagycsoportos óvodások lettek ismét!

– Köszönjük a segítséget! – röppent fel Milla előbb Zsuzsi, majd Balázs tenyerébe.

– Közzönjük! Közzönjük! – zümmögtek kórusban a méhek.

– Főztek sok kamillateát Lillának és Millinek, hogy meggyógyuljanak! – intgetett Zsuzsi és Balázs, s egyik kezükben kamillavirággal, másik kezükben lépes mézzel, futva indultak a rét túlsó végébe, Anyu hangja felé.

...Ha hűvös napok jönnek, és édesanyátok mézes kamillateát főz, vagy kamillaborogatást készít, gondolatok a kamillatündérekre, meg a zümmögő, lelkes méhekre. A virágzó nyári réten ti is találkozhattok velük!

Döbrentey Ildikó

Juhász Leóna
4. osztály,
Jovan Mikic iskola,
Szabadka

A jelzőlámpa

Jelzőlámpa áll a járdán...
Csuda okos szerkezet!
Zöld szemével hogyha rám néz,
Azt jelenti, mehetek.

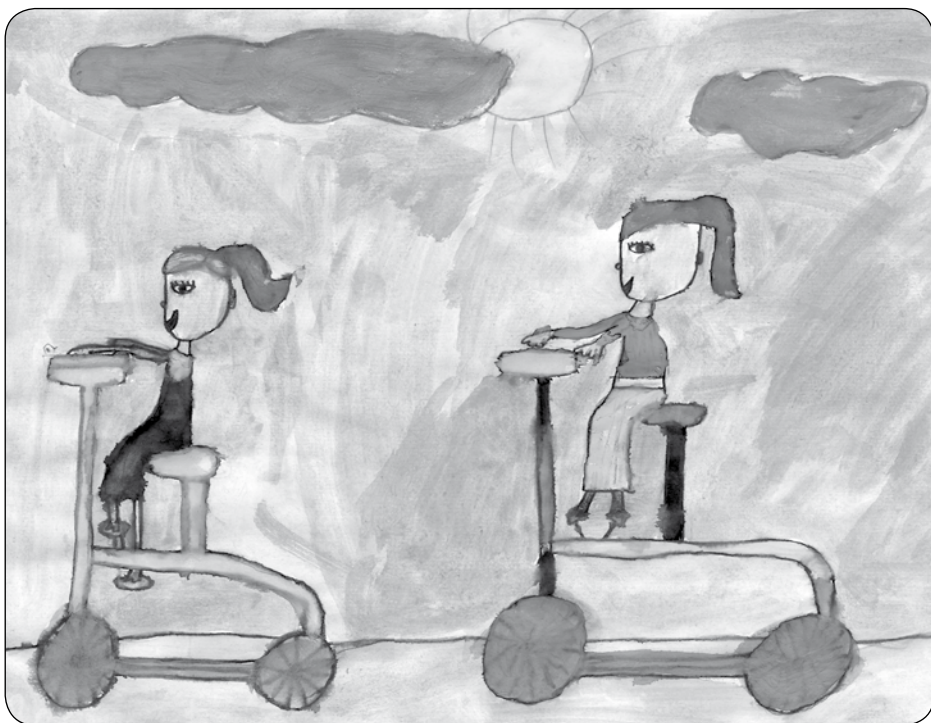
Ilyenkor én nem habozom:
Szépen el is indulok,
Tudom, hogy a túloldalra
Veszély nélkül átjutok.

Ám hogyha a jelzőlámpa
Piros szeme néz felém:
Megállok a járda szélén,
S nem indulok, de nem én!

Mert a lámpa figyelmeztet:
Átmenni most nem szabad!
Világító piros szeme
Jelenti a tilosat...

Okos az a jelzőlámpa!
Csuda okos szerkezet!
Éber szemmel ügyel miránk,
Hogy ne érjen baleset.

Szalai Borbála

Dolinka Zita

2. osztály, József Attila iskola, Újvidék

A hat cica

Élt egyszer egy ember. Szakállas volt? Á,
nem! Annak az embernek nem volt szakállja.
Csak egy felesége, fia s két macskája.

Hát egyszer mi történt? Az egyik macská-
nak lett hat kiscicája.

Azt mondta az ember:

– Ennyi macska nem kell!

Felelt rá az asszony:

– Ez a kettő is sok! Nyolc macskát etetni én
bizony nem fogok.

De a kicsi fiú könyörögni kezdett:

– Ne bántásátok őket! Csak addig hagyjá-
tok, míg megerősödnek. Ígérem, fogadom,
ahogy most itt állok – akkor mind a hatnak új
gazdit találok!

– Na jó, legyen hát – szólt erre az apja. – De
egy nappal sem tovább!

– Így már én sem bánom – bólintott az
anya. – Mert máskülönben kidobom mind, ki
én, az utcára!

Örült a kisfiú, ujjongott a lelke. Másnap
mind a hatot meg is keresztelte.

A fekete lett Frici,
a fehér lett Mici,
a tarka lett Cila,
a csíkos lett Mila,
a szürke lett Laci,
a sárga lett Saci.

Míg a cicák nőttek, a fiú gondolkodott. Ki-
nek adja őket, kinek kellenének? Ki másnak is
ugyan, mint a gyerekeknek?

Az utcájában még hat gyerek lakott: Mici,
Frici, Mila, Cila, Saci, Laci. Összeült hát a hét jó
barát. Törték a fejüket, mi itt a megoldás? Rá
is jöttek gyorsan: majd mindegyikük befogad
egy cicát!

S a kisfiú egy szép napon fogott egy kosarat.

Beletette Fricit,
beletette Micit,
beletette Cilát,

beletette Milát,
beletette Lacit,
beletette Sacit.

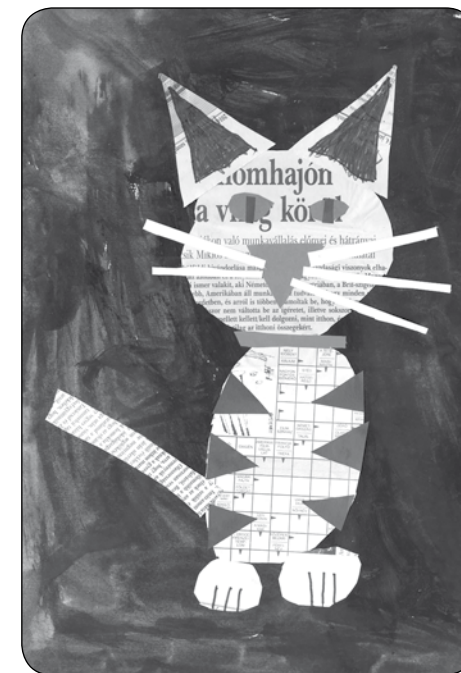
A többiek a sarkon várták, egy diófa alatt.
El is osztották szépen a cicákat.

Mici kapta Fricit,
Frici kapta Micit,
Mila kapta Cilát,
Cila kapta Milát,
Saci kapta Lacit,
Laci kapta Sacit.

És ezután Frici, Mici, Cila, Mila, Laci, Saci hol
Micinél, hol Fricinél, hol Milánál, hol Cilánál,
hol Sacinál, hol Lacinál jött össze játszani!

Örült is a hét gyerek végre – így lett szép
a mese vége.

Kovács Jolánka

Dobó Attila

2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa

A bicaj

Tekerem, tekerem,
Térdem néha beverem.
Ha elesek, semmi baj,
Legjobb dolog a bicaj!

Két keréken, szabadon
A földet is elhagyom.
Felhők között cikázok,
Napsugáron hintázok!

Csengetek, csengetek,
Vigyázzatok emberek!
Jövök, mint a szélvihar,
Legjobb dolog a bicaj!

Csengetek, csengetek,
Vigyázzatok emberek!
Vasparipám oly' szilaj,
Legjobb dolog a bicaj!

Mihály Csaba

Ivankov Lilla
3. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Szabadka

14

Kerékpáron

Nincsen jobb, mint két keréken
pedálozni az útszélén,
háztömbünket megkerülni,
napsütésnek megörülni,

fütyörészni a nyeregben,
dúdolni, ha úgy van kedvem.
Természetet fölfedezni,
jó baráttal versenyezni,

utolérni, vagy lehagyni.
(Az öcsémet otthon hagyni!)
Kanyarodni a töltéshez,
lemaradni tűnődéshez...

A szabadság érzésével
ajándékoz meg a gépem.
Csak az a baj, és ez nagy kár,
nem nő velem a kerékpár.

Döme Zsuzsa

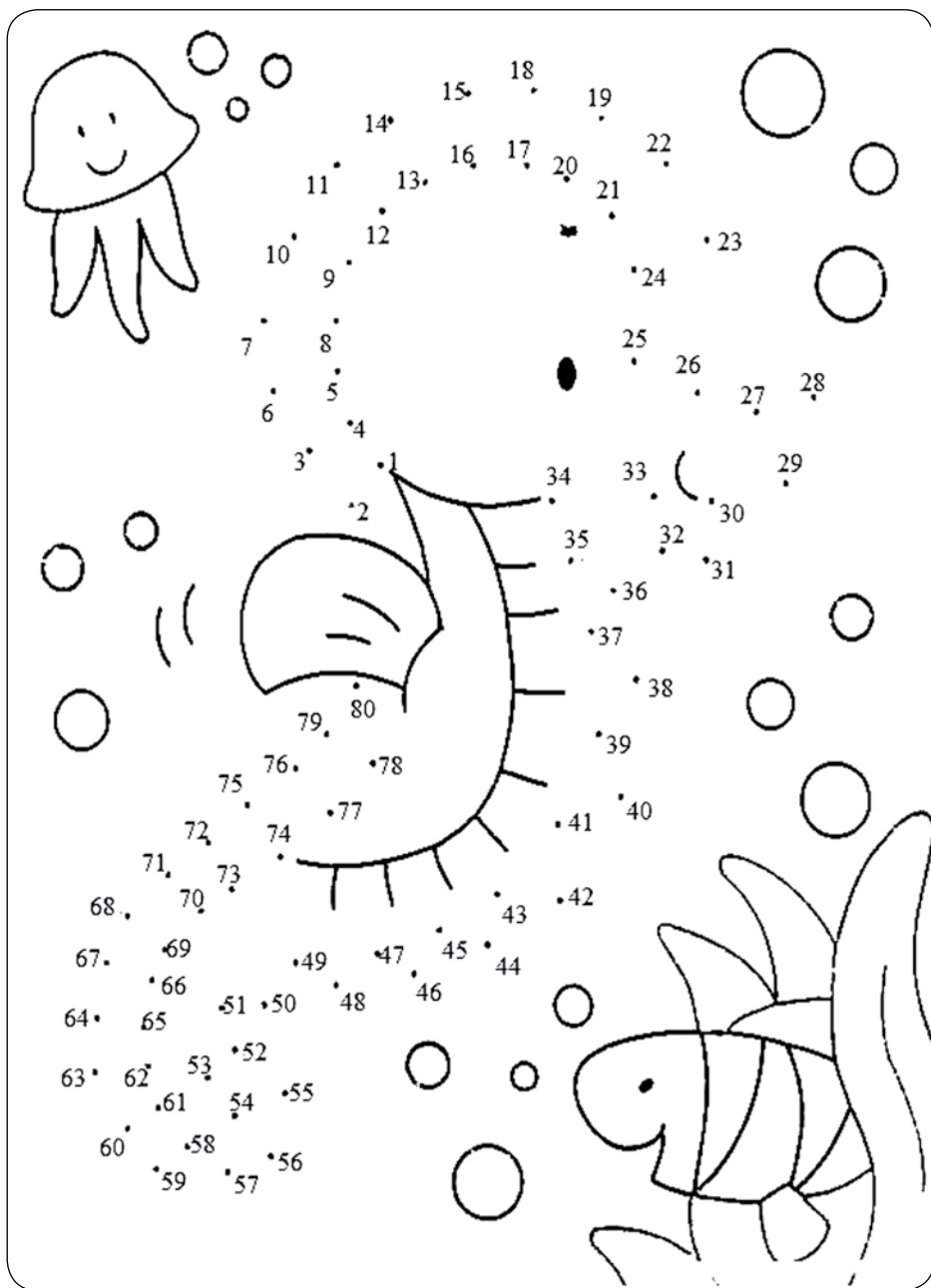

Fátyol Laudisz Nikoletta, 1. osztály, Arany János iskola, Oromhegyes

15

Mi van a képen?

Színezd ki!

◆ Kerékpározni jó! ◆ Kerékpározni jó! ◆ Kerékpározni jó! ◆

Német Áron

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Ballai Dániel

5 éves, Dunavirág óvoda, Újvidék

Szalma Aliszia

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Molnár Zsolt

1. osztály, József Attila iskola, Kupuszina

Bognár Bálint

2. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Fejős Edina

2. osztály, Arany János iskola, Orom

Király Szintia

2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Nagy Martina

1. osztály, Sonja Marinković iskola, Szentmihály

Olajos Dávid

1. osztály, Thurzó Lajos iskola, Zenta

Pavlović Liliana

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Klajner Róbert

2. osztály, Ivo Andrić iskola, Budiszava

Navratil Matia

2. osztály, József Attila iskola, Újvidék

Szárnybontogató

Az én kutyám

Kutyám neve Vacak.
Énrám mindig hallgat.
Ha töpörtőt adok neki,
a két mancsát felemeli.

Ha macskát lát,
utánaszalad.
Kerítésre áll,
és sokáig ugat.

A házat hűen őrzi.
Akit nem ismer, azt elüldözi.
Ha a gyerekek játszanak vele,
örül, csak úgy csillog a szeme.

Kószó Viola
4. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Majális

Hétfő reggel kilenckor elindultunk Palicsra majálisozni.

Nagy izgalommal vártam, hogy megérkezzünk. Rögtön a vidámpark felfedezésére indultunk. A csúszdát ki is próbáltuk. Utána bementünk az állatkertbe. Sok érdekes állatot láttunk. Nekem a tigris tetszett a legjobban. Kinga viszont a lovakat etette. Később a Palicsi-tó partján sétáltunk. Visszatértünk a vidámparkba egy kis autókázásra.

Ezután kellemesen elfáradva hazaindultunk.

Tóth Zsóka
3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Édesanyám

Az én édesanyám neve Andrea.
Szeme sötétzöld, haja barna és rövid. Alacsony termetű. Szeret főzni. Amikor nem értek

valamit a feladatban, akkor segít és velem szoktam gyakorolni. Néha társasjátékozunk. Azért szeretem az édesanyámat, mert megértő.

Amikor valami bánt, segít rajtam. Ő a világ legjobb anyukája.

Felmajer Vivien
2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa

Édesanyám

Az én édesanyámat Gyöngyinek hívják. Szeme zöld, haja vörös, testalkata vékony. A kórházban dolgozik, mint nővér. Szeret aludni. Finom kalácsot süt. Boldog, amikor gondozza a virágainkat. Azért szeretem, mert mindig játszik velem és a családdal. Én úgy szeretem, mint a kincsemet.

Magyari Dominik
2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa

Szülinapon voltam

Egy napon Emília meghívott a szülinapjára. Nagyon megörültem neki.

Anyukámmal megvettük az ajándékot. Szép csomagolópapírba tettem, és becsomagoltam. Végre eljött az idő, hogy induljak a játszóházba. Elmentem a szülinapra és felköszöntöttem a barátnőmet. Áadtam az ajándékot. Már sok gyerek volt ott, Emília behívott. Az asztalokon csemege és szörp volt. Táncoltunk és játszottunk. Sokat nevetgélünk. Hamarosan hozták a szülinapi tortát, amelyen kilenc gyertya égett. Körülültük, és énekeltünk az ünnepeltnek. Emília becsukta a szemét és kívánt valamit. Elfújta a gyertyákat. Ettünk a finom tortából.

Szüleim nemsokára jöttek értem, és haza kellett mennem. Nagyon jól éreztem magam a szülinapi bulin.

Kurunci Anasztázia
3. osztály, Sonja Marinković iskola, Nagybecskerek

Szárnybontogató

Vendégségben voltam

A hétvégén vendégségben voltam Adán, a lovasvölgyben.

Mindenkinek vinni kellett egy kis darab fát, amiből ott nagy tüzet raktak. Mindenki körbeülte, és néztük, hogy lobog a tűz. Közben énekeltek és doboltak a zenészek. Utána forró teát kaptunk, és beültünk egy hatalmas sátorba. Ott játszottunk és fogócskáztunk, a felnőttek pedig beszélgettek. A végén lovagolni is lehetett. Én egy nagy Nana nevű barna lovon ültem. A lovasgazda megmutatta az istállókat is, ahol a lovak pihenni szoktak. Az udvaron még csúszda, hinta és mászóka is volt, ahol játszhattunk.

Ez a nap gyorsan elmúlt, de nagyon jól éreztem magam, és nagyon kifáradtam.

Bovánovics Emília
3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Laci új cipője

Laci kinőtte a régi cipőjét. Már nagyon szorította.

Anyukájával elmentek új cipőt venni. Körüljártak több cipőüzletet. Laci több modellt is megpróbált, de az egyik pár kicsi volt, a másik drága. A fiú a polcon megpillantott egy szép pár cipőt. Nagyon megtetszett neki. Az elárúsítónő hozta is az ő számát. Laci megpróbálta, és nézegette a lábán a tükör előtt. Megfelelő és kényelmes volt. Anyukája kifizette a cipőt. Dobozba tették, majd zacskóban a fiú kezébe adták. Laci örömmel ment haza az új cipővel.

Nagyon hálás volt szüleinek, hogy megújították őt.

Mihályfi Viktória
3. osztály, Sonja Marinković iskola, Nagybecskerek

Csalimese

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy vasrózsa. Egy méh megtalálta, és kiszívta a mézét. Azon nyomban vasbálvánnyá vált. Még most is ott van, ha nem került a kavicsok közé.

Horvát Dániel
3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

A játékos kiscicák

Volt egyszer egy macskacsalád. A családot három kiscica és a mamájuk alkotta.

Egyszer az anyuka elaludt. A cicák elhatározták, hogy sétálni mennek. Útközben találtak egy kályhacsövet. A cső teljesen kormos volt. Úgy döntöttek, hogy belebújnak. Keresztül sétáltak a csövön, feketék meg szutykosak lettek. Az anyukájuk nem hitt a szemének, amikor felébredt. Időközben a gazdaasszony is megjelent. Egy vödör vizet öntött rájuk.

A kiscicák tiszták lettek.

Raffai Lenke
3. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Fordított mese

Egyszer volt, hol nem volt, a nagy Óperenciás-tengeren is túl, nőtt az égig érő paszuly. Ez alatt lakott egy család.

Az anya ördög volt, az apa sárkány, és egy fiuk is volt. Ez a fiú elindult az iskolába. Felhőről felhőre mendegélt. Egyszer csak megpillantotta a Holdat, gondolta hintázik rajta. Ahogy ment tovább, elbotlott egy fűszálban. Akkorát esett, hogy gurult, gurult és odaért a templomba.

Az én mesém még akkor sem tartott volna tovább, ha soha nem ér oda a fiú az iskolába.

Tóth Bagi Kristóf
3. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Légyelkapó kisbéka

Ezeket a békákat nemcsak szórakoztató elkészíteni, hanem egyben mókás játék is. Egy kis gyakorlással el tudod majd kapni a legyet a tátongó szájával.

Szükséges anyagok:

- papírguriga
- kartonpapír
- zsinór, cérna
- festék
- olló
- ragasztó

Elkészítés:

A papírgurigákat festd be zöld színűre. Festd rá a béka szemeit. Kartonpapírra rajzold

fel a lábakat és a legyet, és vágd ki. A legyet ragaszd egy hosszabb cérnára. A papírguriga egyik végét lapítsd össze, majd ragaszd össze a nyílást úgy, hogy az összecsíptetéskor fűzd a béka bendőjébe a cérna másik végét, és tűzd oda a szálát. Végül a lábakat is erősítsd a helyükre.

Kinek a békája tudja majd a felrepített legyet elkapni?

Útvesztő

Szárnybontogató

Vár a nyár

Mindenki egyvalamit vár,
ez pedig a nyár,
tarka már a határ,
és tűz a napsugár.

A gyereksereg vidám,
partot mos a hullám,
az égbe repül a labdám,
jókedvűen ugatja a kutyám.

Juhász Dominik

**3. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér**

Vége itt a nyár

Vége itt a nyár,
amit mindenki nagyon vár.
Iskolánk ajtaja kulcsra zár,
ezért minden gyerek vidám.

Tündököl a napsugár,
kizöldült már a határ.
Vár a tenger, a hullám,
ez az igazi szabadság.

Pacéka Krisztián

**3. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér**

Közeledik a nyár

Közeledik már a nyár,
Ami mindenki nagyon vár.
Nincs többé már kulcs-zár,
Gyermekek karja nagyra kitár.

Minden ember szíve vidám,
S rúgom magasra labdám.
Az lenne jó, ha látnám:
Mekkora is idén a tengerhullám.

Geler Noel

**3. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér**

A Holdon jártam

Mikor a rakétában voltam, nagyon vártam az indulást. Aztán a rakétát kilőtték az űrbe.

Az ablakból sok hullócsillagot láttam. És a Holdra is értem. Ott nagyon jól éreztem magam. Ugráltam sokat a Holdon. Vége lett a nagy utazásnak. Beültem a rakétámba, és kezdődött az út hazafelé. Visszafelé olyan volt, mint odafelé. Az űrállomáson mindenkinek elmeséltem, hogy mi történt velem. Még űrruhában voltam, máris hiányzott a Hold.

Autóval mentem haza, és otthon mindig az ott készült fényképet nézegettem.

Varga Polyák Ákos

**2. osztály, J. J. Zmaj iskola,
Szabadka**

Volt egy kislány

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány. Egyszer a kislány elment vízért a kúthoz. Megmerítette a lyukas vödört, majd kiemelte... Megmerítette, kiemelte... Megmerítette, kiemelte...

Perna Richárd

**2. osztály, Jovan Mikić iskola,
Szabadka**

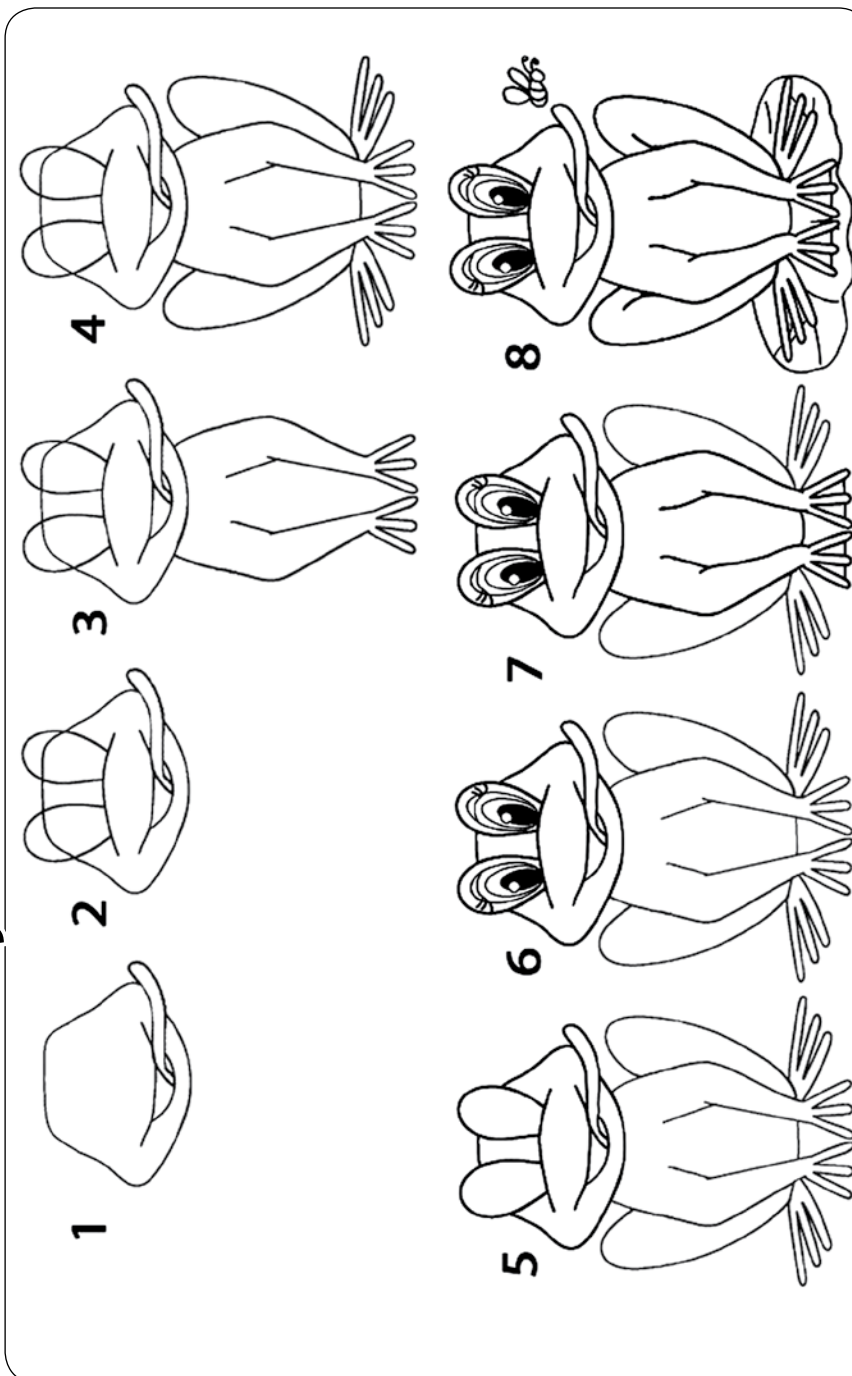
A Holdon jártam

Én egyszer jártam a Holdon, és nagyon jól éreztem magam. Nagyon szép ruhában voltam, szép köveket láttam. Én űrhajóval mentem fel a Holdra. Nagyon szép volt a kilátás, jó volt ott, és sokat játszottam.

Tóth Vivien

**2. osztály, J. J. Zmaj iskola,
Szabadka**

Rajzolni tanulok: Béka

Tudsz-e békát rajzolni? Kövesd a lépéseket, és meglátod, hogy nem is olyan nehéz!

Pattanj fel a bicajra!

Papp Mária Magdolna, 1. osztály, Emléiskola, Zenta

Ha már tudsz biciklizni, de nem vagy benne biztos, miért is érdemes, itt van néhány ok:

- Sokkal gyorsabban eljutsz bárhová, mintha gyalog mennél.
- A biciklizés bizonyítottan stresszcsoökkentő. Ha ideges vagy az iskola, a barátok vagy a családod miatt, csak pattanj fel a biciklire és kitisztul az elméd.
- A bicikli jobb, mint a busz. Nem kell várnod egy biciklimegállóban azért, hogy érted jöjjön a biciklid és elvigyen iskolába.
- Ha mindennap biciklizel egy órát, jót tesz a szervezetednek, jó formában leszel.
- A bicikli sokkal jobbak a Föld számára, nem szennyeznek úgy, mint az autók.
- Elmenni biciklizni a barátokkal egyenlő a tökéletes szórakozással.
- Egy hosszú biciklizés után nagyon jól érzed magad.
- Ha elég jó vagy benne, érmet kaphatsz.

Tudod-e?

Az első európai kétkerekűt kétszáz évvel ezelőtt alkották meg. Ez az eszköz fából készült, és nem volt pedálja, lábbal kellett hajtani. Vesszőparipának csúfolták.

Mondóka

Csingilingi kisbicikli,
Rápattan a kicsi Pisti.
Árkon-bokron tekeri,
Elfárad a bicikli.

Esőben

Cseppre csepp, megered,
Koppra kopp, már zuhog.
Nyisd ki gyorsan esernyődet,
Én alábújok.
Fák ruhája mind megázik,
Tócsák háta hólyagos.
Az utca, a ház is fázik,
Én is csuromvíz vagyok.
Cseppre csepp, megered.
Koppra kopp, már zuhog.
Nemsokára kisüt a nap,
Majd megszáradok.

Lovas Gábor

Felmajer Vivien

2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa

Tratyik Regina

2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa

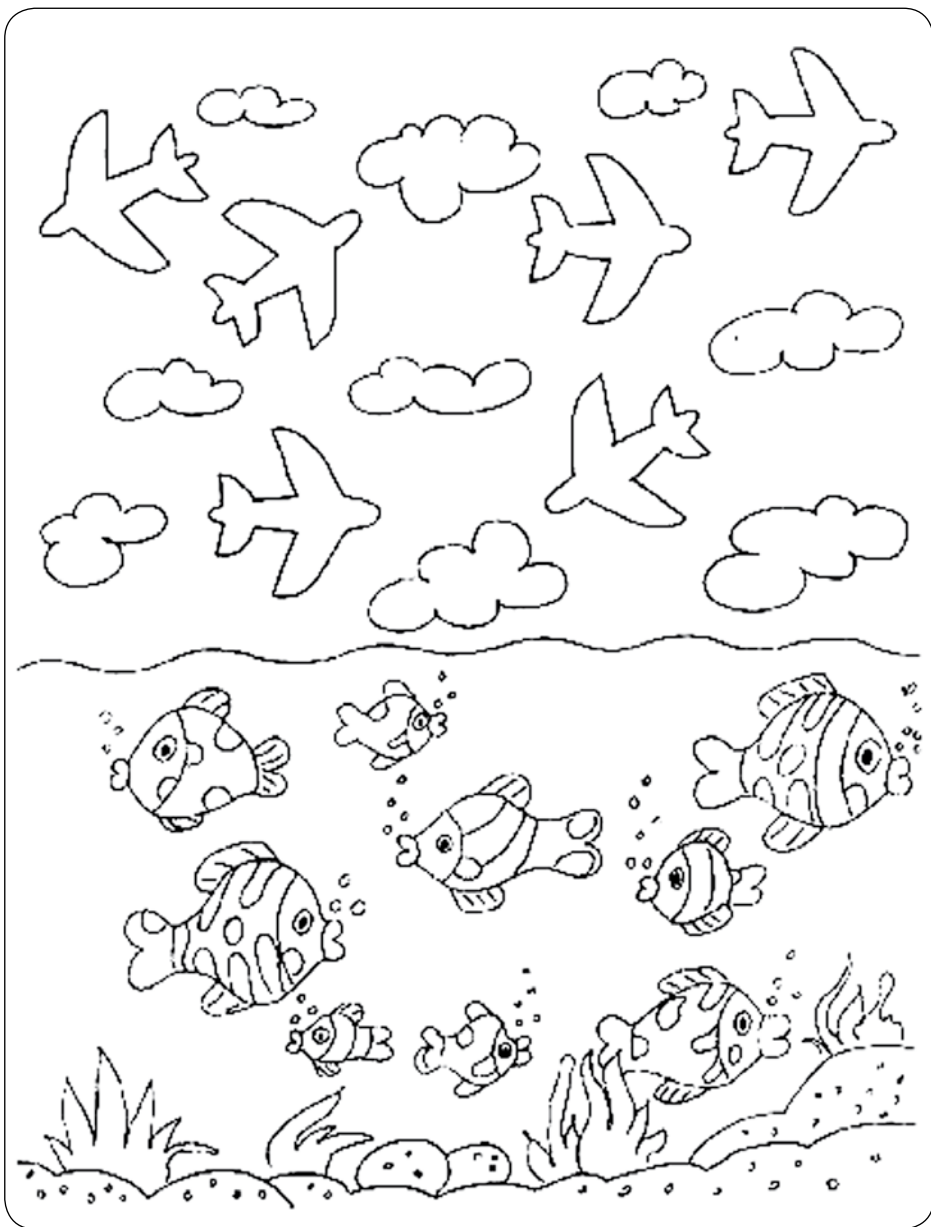

Sípos Andrija

2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Törökkanizsa

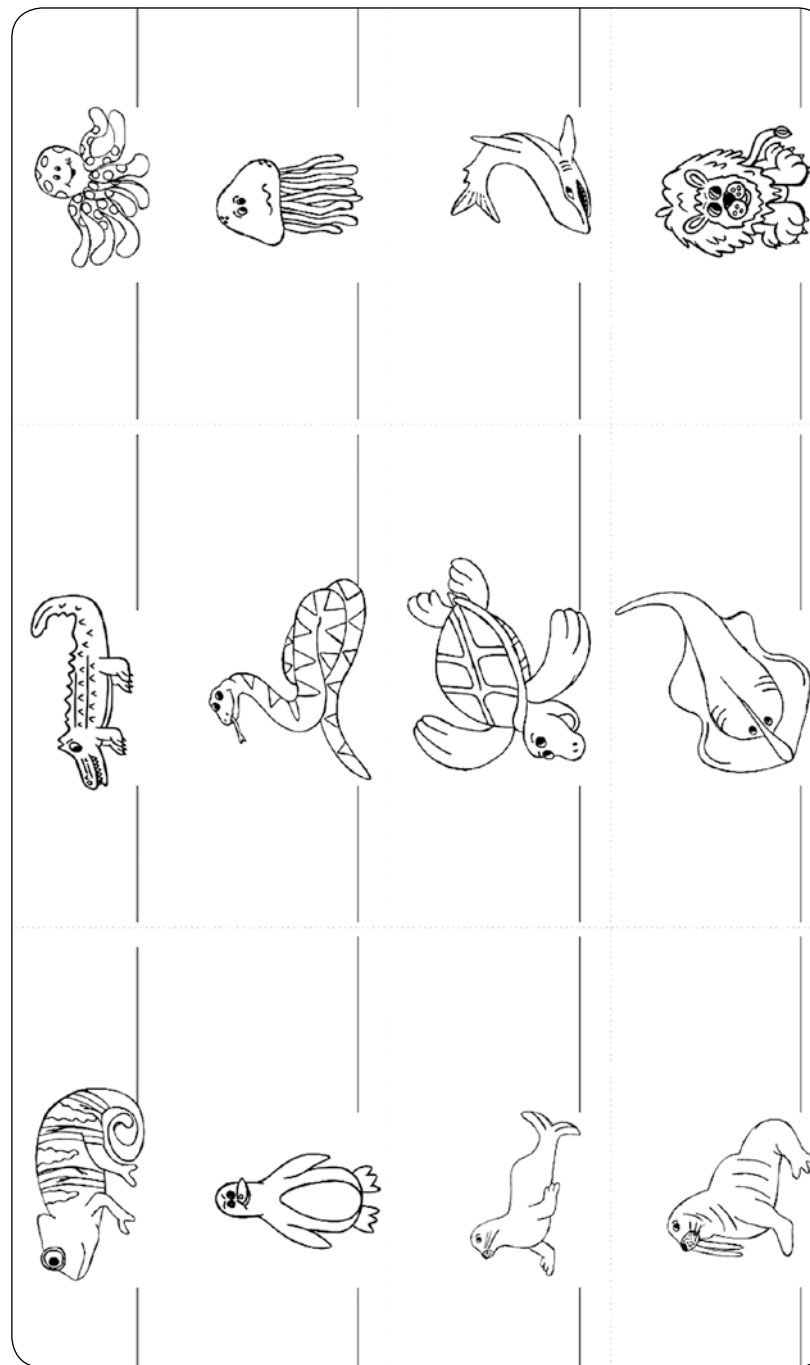
Jobb – bal

Hány repülő repül jobbra? Színezd őket kékre!
Hány halacska úszik balra? Színezd ki őket tetszés szerint!

Állatkert

Milyen betűvel kezdődik és végződik az állatok neve? Írd a vonalra!

Állatvilág

A levelibéka

A levelibéka főként a ligetes, bokros, vize-nyős, napsütötte élőhelyeket kedveli, de parkokban és városi kertekben is felbukkanhat. Nagyon szeret a lombkoronában időzni – akár 20 méteres magasságba is felkapaszkodik. Nem nő meg túl nagyra (3–5 cm), bőre sima és fényes, tapintásra kellemesen hűvös. Színe hangulatától és a környezettől függ. Fényes zöld hátán időnként felfedezhetünk sárga szegélyű, fekete csíkokat. A hímek hatalmasra fújható torokzacskójukkal teszik a szépet nőstényeiknek, ha eljön a párkeresés ideje. A zöld levelibéka hangja könnyen felismerhető, egy egész csapat vadkacsa hápogására emlékeztet. Hosszú, keszes lábujjai végén hatalmas tapadókorongok vannak, amelyekkel rácuppan egy-egy növény levelére.

Igen korán, már március végén előbújik téli álmából, amelyet a talajban vagy a tó mélyén, az iszapban tölt. Ekkor a közeli vizekhez indul, hogy párját megtalálja.

30

Ügyesen ugrik és mászik, de szükségére is van sok mozgásra. Prédáját leshelyzetből figyel, és amint mozgást észlel, lecsap. Apró repülőrovarokkal, pókokkal és egyéb kistermetű ízeltlábúakkal táplálkozik.

Főként éjszaka tevékeny, napközben előszeretettel sütkérezik a leveleken, nádszállakon. Hangos, hosszan tartó „ke-ke-ke-ke” hangja jellemző, a hímek gyakran kórusban brekegnek.

Tényleg képes megjósolni az időjárást?

A levelibéka szereti és kifejezetten igényli a napsütést. Órákon keresztül képes sütkérezni a napon egy kényelmes faágon, bőre mégsem szárad ki, szemben más békafajokkal. Borús és hűvös időben viszont elrejtőzik a földön. Ezért régen azt gondolták, hogy mozgása az időjárással áll összefüggésben.

Békanóta

Békakirály papucsának elveszett a párja, nézi erre, nézi arra, sehol se találja.

Kereste a gyereke, ebihalak serege, egy se lelte, úgy elnyelte fekete tó feneké!

Szalajtották a kis gyíkot, nézze meg az árkot, keresték a náderdőben szitakötő lányok.

Kereste a gyereke, ebihalak serege, egy se lelte, úgy elnyelte fekete tó feneké!

Nem találják a papucsot sehol a világon, ezért ugrál békakirály ma is mezítlábon!

Kereste a gyereke, ebihalak serege, egy se lelte, úgy elnyelte fekete tó feneké!

Brekeke!...

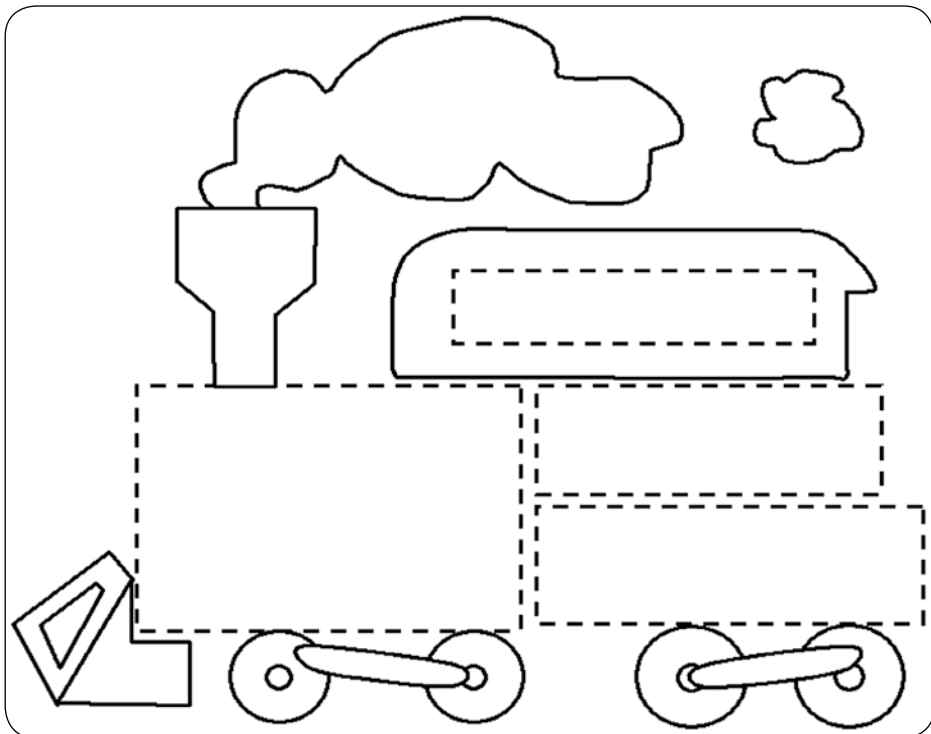
Fésűs Éva

31

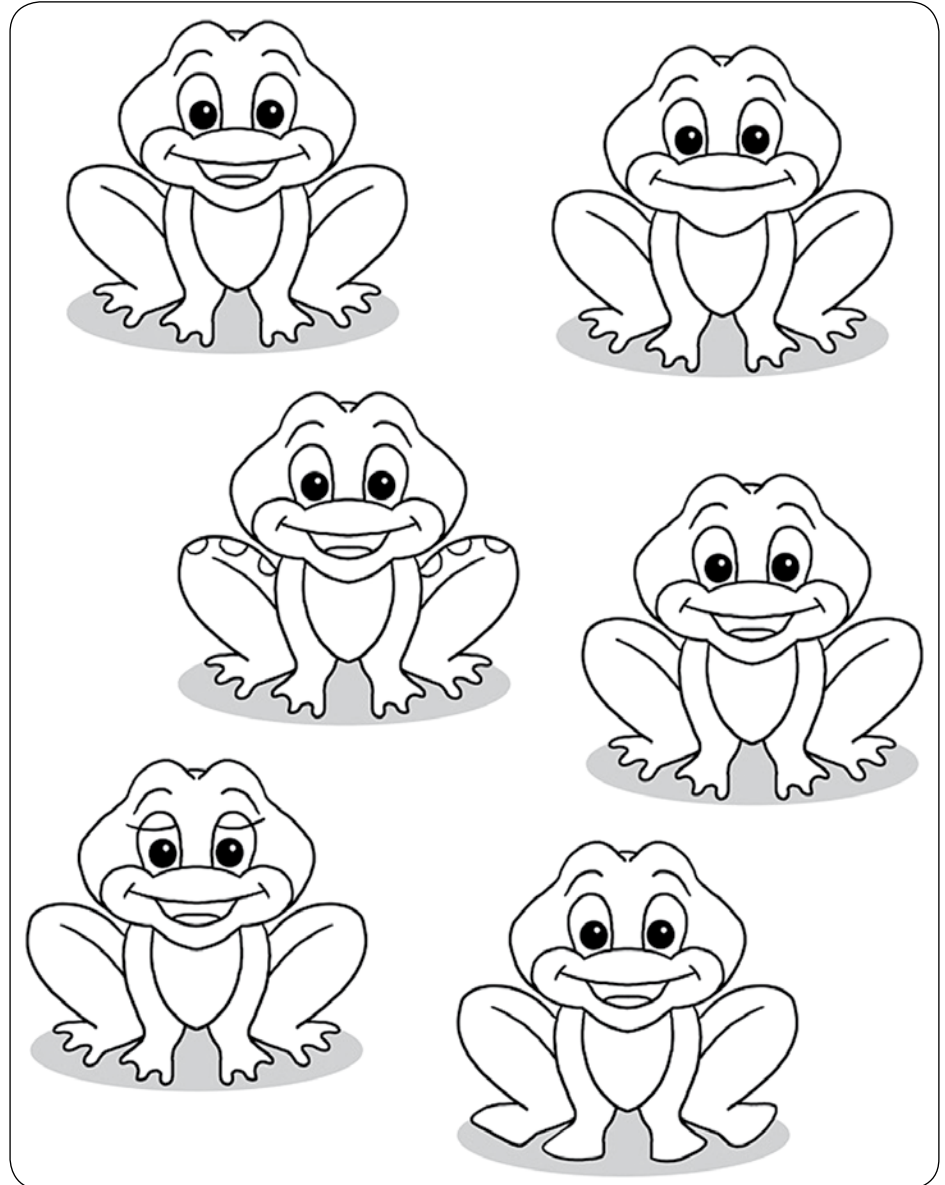
Három halacska elbújt a képen. Megtalálod őket?

Rajzold meg a téglalapokat, majd fess ki különböző színűre!

Nem lesz belőlük királyfi

Ezek a békák nem elvarázsolt hercegek. Az ő különlegességük csak annyi, hogy mind különböznek egymástól. Mind, kivéve egyet! Ezt a békapárt kell megtalálnod!

Édesanyám

Zuban Saša

4. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Csávy Molnár Lúcia

1. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Kopasz Dorina

2. osztály, November 11. iskola, Zenta

Góliát Barnabás

2. osztály, Miroslav Antić iskola, Palics

Postaláda

A Dunavirág óvoda kiscsoportosai öt-napos foglalkozáson vettek részt a gömb, kocka, labda témakörrel kapcsolatban. Első nap beszélgettünk a gömbről, kockáról, labdáról. Második nap: sportágak, amelyekben a labda a kellék. Harmadik nap verset tanultunk, a vers címe: Száll a labda, röpp, röpp. Zsírkrétával labdát rajzoltunk. Negyedik nap, amikor megszáradtak a rajzok,

ráragasztottuk a pöttyöket, és feltűztük a pannóra a kész munkákat. Ötödik nap gyurmából is készítettünk pöttyös labdákat. Végül a tornateremben még egy kicsit játszottunk a labdákat, és tisztán tettük a helyükre. A Megy a labda vándorútra c. játék is a kedvencünk.

Dunavirág óvoda, Újvidék

Kisképtár

Tarján Dorka
5 éves óvodás
Óbecse

Kiss Emma
1. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Magyarkanizsa

Mezei Bertalan
2. osztály, November 11. iskola, Zenta

Bogáromi Alekszandra
2. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Hajdú Erik
3. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Bóvíz Bella
2. osztály, Thurzó Lajos iskola, Zenta